

Kas ja tännad Jummalat omma ristil eest?

Kristian, kes omma isä kääst, seppa ammeti olli õppind, pruukis sedda ammeti ka senni kui 30 aastad wannaks sai, siis läks üks tulline raua tüf ühhe silma sisse ja wähe aia pärast kaddus näggeminne ka teise silma peält ärra. Selle pimmedusse sees olli se temmale wägga sureks rõmuks ja troostiks, et temma omma nore ea sees omma wannematte ja firriko-õppetaja murre läbbi olli tõe-tundmist sanud Jeesuse Kristusse sees. Se rist, mis temma peäle olli pandud, teggi temma usko weel ellawamaks ja lapselikko allandussega temma andis ja uskus ennast Jummalale hõlaks; ni pimme kui keik temma ümber olli, ni selgeks sai keik temma waimo sees; ikka olli temma lahke ja rõmuks, ei millalgi temma ei nurrisend. Sedda ristil mis temma pididi kandma, temma tundis Jummalale isälikko karistamist ollewad, mis eest temma Jummalat allandlikkult tännas. Temma ütles pühha kirjaga: „kedda Issand armastab, tedda temma karistab,“ ja kõnneles palwes Jummalaga. — Kus Jummalale sanna olli kuulda, siina temma kippus ja ruttas. Ni paljo kui Jummal temmale joudo andis, murrettes temma omma näppo tõga ennesele leiba, nenda et sest ka mõnda pallokest weel waesema innimestele, kui ta isse olli, sai anda. Seppa tööd temma ei sanud

teha, agga temma olli kangrudele abbits poli aiamisse ja mu piisofesse tõ jures, kus näggemist tarwis ep olle, sest temma olli omma nore põlwe sees ka kangro-ammeti õppind; põllu-maad temmagi aitis harrida ja pekis omma perrega reied; nenda temma toitis Jummalale armo läbbi isseennast ja omma perret ja murdis weel peälegi kui praego nimmetasime ka mõnda näljatsesele omma leiba. —

Ommad lapsed temma kaswatas isse Jummalale sanna tundmises ja omma ausa ello läbbi Jummalale kartuses ja maenitsemises üles; ramatust luggeda nemmad õppisidgi isä kääst. Ni pea kui emma neid olli õppind pohstariid tundma, siis isä laskis neid Katekismusse, Paulo-Ramatust ja Uue Testamentist luggeda, senni kui selge ramato-mehheks said. Se suur murre ja hõlekandmine ei jännud mitte ilma palgata. Lapsed kaswasid Issanda maenitsemises üles, wannemattete sureks rõmuks. Ja kui temma armas naene ärrasurri ja temma weel 11 aastad omma waese terwisega üks omma maia-piddamisse eest pididi hoolt kandma, tunnistasid temma lapsed omma armastust ja tänno meelt iggal wiisil üles ja piddasid sure hõlega murret omma waimo isä eest. — Temma ellaw ust omma kallil Unnisteggia sisse, se rõõm, mis temmale temma pühha Ewangeliummist olli, andsid temmale temma waese terwise ja mitme hädda sees, mis wannad